

OMA-ALOITTEISUUS

Syksyn kunnallisvaaleissa poliitikot lupasivat taas kerran järjestää yhteiskunnan asioita, ja kirkot korostavat saarnoissaan miten saamme ylhäältä apua. Poliitikasta ja uskonnostako johtuu, että niin usein odotetaan jonkun muun tekevän puolestamme jotain?

Työntekijät odottavat, että esimiehet tekevät päätöksiä ja organisoivat työt. Esimiehet odottavat työntekijöiltä enemmän aktiivisuutta ja itseohjautuvuutta. Työntekijöissä on vika, kun esimiehet eivät osaa johtaa ihmisiä ja ryhmiä. Esimiehissä on vika, kun työntekijät eivät halua ratkaista keskinäisiä riitojaan. Lapset odottavat vanhempiensa tarjoavan kaiken valmiina, ja vanhemmat odottavat lasten edes siivoavan huoneensa. Puolisot kaipaavat lämpöä keskinäiseen suhteeseensa ja ihmettelevät, miksi toinen ei tee mitään.

Eikö yleisperiaatteena pitäisi kuitenkin olla, että ensin ihminen auttaa itse itseään? Jos se ei onnistu, tulee joku muu avuksi. Onko yhteiskunta kehittynyt lukuisilla lupauksilla jo niin pitkälle, että oman osuuden näkeminen on hämärtynyt? Mihin ovat katoamassa omatoimisuus, vastuu omasta osaamisesta, kunnosta, elämästä ja onnesta?

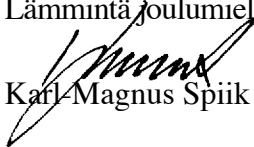
MITÄ KYLVÄT SITÄ NIITÄT

”Kaikki mitä minä haluan itselleni tehtävän tulee minun ensin tehdä toiselle.” Tämä yksinkertainen ajatus löytyy kaikista uskonnoista ja kulttuureista ja siinä on selvä marssijärjestys. Teemme ensin itse jotain ja sen jälkeen metsä vastaa.

Nuoruudessani minua kosketti tarina kahdesta erämaan retkeilijästä, jotka talvipakkasella saapuivat kylmissään erämajalle. Ensimmäinen istahti takan ääreen ja vaati lämpöä, mutta jäätty kuoliaaksi. Toinenkin istahti takan ääreen ja halusi lämpöä. Mutta kun sitä ei tullut, pohti retkeilijä mitä takka haluaisi häneltä, jotta luovuttaisi lämpöä; tietysti puita ja tulta. Mitä enemmän lämpöä retkeilijä halusi, sitä enemmän hän pani takkaan puita ja sitä enemmän lämpöä hän sai. Joskus puut ovat kosteita ja syyttämisen vie oman aikansa. - Toiset ihmiset ovat jostain syystä vaikeasti lähestyttäviä ja kontaktin saaminen on vaikea. - Mutta jokainen tietää, että sitkeydellä saadaan puut takassakin syytymään.

Voimme tänä jouluna katsoa tarkemmin peiliin ja miettiä omaa osuuttamme ympärillämme tapahtuviin asioihin. Missä tilanteissa voin olla oma-aloitteisempi ja reagoida ennen kuin minulta odotetaan jotain? Kuka lähipiirissäni kaipaa tukea, apua tai lämpöä? Kenelle voin osoittaa, että kovasta maailmasta huolimatta olemme tuntevia ihmisiä, jotka tarvitsevat myös hengen ravintoa ja toisten huomiota, esimerkiksi positiivista palautetta.

Lämmintä joulumieltä

Karl-Magnus Spiik